



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Dei Præsentia

Le Gaudier, Antoine

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. IV. Triplex modus Deum præsentem concipiendi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50583](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50583)

CAPVT IV.

Triples modus Deum presentem concipiendi.



IC ergo tota Dei maiestas, bonitas, potentia, iustitia, & omnis plenitudo perfectionum, non tantum secundum se, sed etiam secundum effectus & miserationes eius antiquas & nouas mihi presentem est: sed nunquid id satis est, nisi ego ei pariter sim presentem? Deus enim pro sua in omnes partes immensitate rebus omnibus est presentem, sed non æquè omnes illi sunt presentem, ut ait B. Dionysius

nysius

nyfius. Nam qui hanc eius praesentiam agnoscunt, & ad illum praesentem sese referunt, hi propriè ei praesentes esse dicuntur.

Tribus autem modis creatura rationalis hanc Dei praesentiam mente concipere, & ei se praesentem efficere potest.

Primo naturali discursu
ex principijs naturæ lumine
cognitis: *Nam invisibilia Dei
à creatura mundi per ea quæ
facta sunt intellecta conspiciuntur,
sempiterna quoque virtus
eius & divinitas.* Quis enim
dubitat quin philolophi anti-
qui qui Deum cognouerunt,
hanc eius immensitatem in-
uestigare etiam potuerint?

I.

Rom.

Inde

Inde enim est illud cuiusdam
poëtae:

Iouis omnia plena.

Et quod refert Atheniensibus
B. Paulus: *In ipso enim vivi-
mus, mouemur, & sumus.* Ve-
rùm hæc cognitio & difficilis
est, quare pauci eam habue-
runt; & imperfecta, quare an-
tiqui illi Philosophi, cum De-
um cognouissent, non sicut De-
um glorificauerunt, sed obscura-
tum est insipiens cor eorum, &
mutauerunt gloriam incorrup-
tibilis Dei, in similitudinem i-
maginis corruptibilis hominis,
& volucrum, & quadrupedum,
& veritatem Dei in menda-
cium, & coluerunt & seruiert
creature potius quam Creato-
ri, qui est benedictus in secula.

Deus

Deus ergo pius & misericors, cum ab omnibus hominibus agnosci vellet, suam illis praesentiam reuelavit, & diuinum fidei lumen, quod est participatio illius cognitionis quam de se habet, impertijt vt diuinae huius praesentiae veritatem facile, certo, & infallibiliter humili fide apprehenderent. Et licet in huius vitae tenebris clara esse haec cognitio non possit, tamen suae certitudinis & infallibili tantae auctoritatis persuasionem ita splendescit in anima, vt longe magis illam, quam alia quaeuis euidentis cognitio, illustret.

Accedit ad vtrumque hunc
modum plerumque phanta-

lia, aut imaginationis operatio, quæ pro sua natura & consuetudine sub corporea imagine, v.g. oceani aut immensi aëris, vel similis cuiuspiã rei Deum ubique præsentem intuetur; nec enim aliter potest hæc potentia operari. Verùm solet ratio ipsa & fides hanc imaginationis imperfectiorem corrigere, reiectaq; specie corporeã, incircumscriptã Dei maiestatem puro & simplici fidei intuitu ubique contemplari. Quare in hac vita vterque hic modus necessario permiscetur. Sunt tamen qui corporeã alicuius imaginis similitudine ad apprehendendam maiori fidei sensu, Dei præsentiam plurimũ

iuuantur. Alij simplicissimo
fidei actu contenti quam mi-
nimùm possunt imaginatio-
nis admiscere; vtrique non
malè: Cauere tamen debent
primi, primum quidem ne
imaginationi suæ vim nimiam
inferant; deinde ne ita speciei
corporeæ apprehensioni, in-
hæreant aut ea delectentur, vt,
quòd fere fit, vel verum fidei
actum amittant, vel illum mi-
nus solidum, minusque perfe-
ctum faciant. Omitto non-
nullos, maximè rudiores, ac
qui omnia sensibus metiuntur,
ita Deum humana sibi
specie effectum proponere, vt
in eos quadret dictum san-
cti Apostoli. Et *mutauerunt*
gloriam incorruptibilis, in

loco
citato.

Col.
10.

similitudinem imaginis corruptibilis hominis. Quam in rem memini quod de Serapione Cassianus refert. Cùm enim senex ille, non tantùm eam Dei tanquam hominis imaginem longo usu in phantasia altè impressam haberet, sed præterea etiam Anthropomorphitarum errore imbutus eam sibi opinionè corroborasset; cùm tandem de errore correcto, prauaque illa persuasione deposita Deo gratias agere vellet, sentiens se abolita illa priore imagine Deum præsentem concipere, & vt solebat, velut coram alio loqui non posse; flens amarissimè, ac in crebros singultus prorumpens, voce miserabili

con-

conquestus est. Heu me mitem
rum tulerunt à me Deū meū,
& quem nunc teneam nō ha-
beo, vel quem adorem aut in-
terpellem iam nescio. Adeo
his figuris corporeis imagini-
busque animum immerferat,
vt altius eum postea ad con-
templandam illam æternam
inaccessibilemque Dei ima-
ginem nō posset erigere, etiā
cū maximè vellet. Quam-
quam si prudenter imagini-
bus illis vsus fueris, tibi atten-
deris, hæc imaginandi facul-
tas non parum opis allatura
sit intellectui, vt per fidei as-
sensum facilius firmissq;
Deum præsentem ap-
prehendas.